

Det er tilskud, det er ikke en afgift, og derfor er det ikke noget med, at det er ejendomsretten, man får afgift af, som Venstres ordfører sagde. For hvis vi siger det, er det altså en ganske stor udgift, som det offentlige påtager sig i forhold til en række udenlandske forfattere. Det mener jeg er vigtigt at understrege i den her forbindelse.

Vi er tilhængere af en gradvis aftrapning i forhold til, hvor meget man tjener i den her forbindelse; det vil vi godt fremhæve under alle omstændigheder. Vi er tilhængere af, at man ser på det en gang mere, men vi har vores synspunkter på det her område, og dem har jeg givet udtryk for.

Vi ville have stået ved aftalen, som den var i den gamle lov, hvis det var det, der havde været flertal for, men vi ser meget gerne, at man gør dét, som ministeren hermed lægger op til.

Så vil jeg gerne understrege til allersidst, at vi betragter det her som en – hvad skal vi kalde det – lukket kasse, og det vil sige, at de bidrag, som eventuelt går fra nogle forfattere, går til andre forfattere. Og man kan sige, at hidtil har de fattige forfattere altså betalt til de rige forfattere, og nu kunne man altså lave et omvendt system, hvor nogle af de mere velstående forfattere kommer til at betale til de øvrige forfattere.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Kun den bemærkning til hr. Aage Frandsen, som siger, at det kan være lidt underligt, at nogle ikke er tilfredse med ordningen, når de var med i 1991: Jeg tror, jeg startede med at sige helt fra begyndelsen, at vi står ved, at vi var med i 1991, men at man jo netop også skulle vurdere ordningen, og at man netop også har udgivet en bog, som beskriver, hvordan det så gik. Det må vel være rimeligt, særlig set i lyset af, at kulturministeren ændrer aftalen om, hvad de penge skulle bruges til, når man stødte imod loftet, nemlig ved pludselig at tage dem som en besparelse.

Jeg har heldigvis fået bekræftet fra andre, der var med dengang, at det ikke var hensigten; det var meningen, at de skulle blive i systemet. Så må det selvfølgelig også være i orden, at der er nogle, der udtrykker deres utilfredshed og foreslår, hvad man i øvrigt synes af ting, der skal ske. Det må da være rimeligt; det er jo nu, vi evaluerer.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I Det Radikale Venstre kan vi støtte lovforslaget. Vi er enige med kulturministeren i, at der er brug for en tænkepause, hvad angår kulturstøtteordninger.

Kim Behnke (FP):

Som det allerede er refereret af andre ordførere, var Fremskridtspartiet ikke med til at vedtage loven tilbage i 1991. Det var vi ikke af den simple grund, at vi ikke mener, det er en opgave for skatteyderne at betale disse 135 mio. kr. til forskellige forfattere. Vi synes, det er aldeles rimeligt, at forfattere får et beløb, når de stiller deres bøger til rådighed for udlån fra biblioteker, men indtægten skal ikke komme over skattebilletten, men derimod i form af, at brugerne af biblioteket betaler en låneafgift, sådan at når man låner mange bøger, betaler man mange penge på biblioteket, og hvis man ikke låner ret mange bøger, betaler man ikke ret mange penge.

I dag er det sådan, at det, der engang var det kulturpolitiske element i at have folkebiblioteker, nemlig at den fattige arbejdsmand, som skulle arbejde i 2 måneder for at kunne købe en bog, skulle have et sted, hvor han kunne gå hen og låne en bog og tilegne sig litteratur. De tider er da heldigvis forbi. I dag er det sådan, at bøger sælges så billigt og i så store oplag, at enhver selv med den mindste lille Statens Uddannelsesstøtte eller bistandshjælp er i stand til at købe litteratur og læse de pragtfulde værker, der hele tiden udgives både af danske og udenlandske forfattere.

Det sociale element, der engang var begrundelsen for folkebibliotekerne, er ikke til stede længere. I dag bliver folkebibliotekerne brugt til at udlåne tegneserier, ugeblade, fagtidsskrifter, legetøj, kunst, kultur og alt muligt andet, som står på hylderne fuldstændig ude af trit med, hvad et bibliotek egentlig skal være for en institution. Man kunne få en ret præcis lakmusprøve på, hvor stor interesse egentlig er, bare man bad folk om at aflevere en femkrone, hver gang de lånte nogle bøger. Man kunne have særlige ordninger, så studerende og andre, der har et særligt lånebehov, kunne låne med kvantumsrabat, man kunne have det sådan, at folk, der er særlig afhængige af f.eks. blindebibliotekservice, havde deres ordning, men det er ikke en opgave for skatteyderne at finansiere det cirkus, at den almindelige borger bare går på biblioteket eller sender børnene derned for at låne en hel stak tegneserier. Derfor er vi modstandere af